

Πανεργατικό Αγωνιστικό Μέτωπο

Μέλος της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας (ΠΣΟ-WFTU)

Αγ. Φιλοθέης 5β, 105 56 Αθήνα

Τηλ. 210 3301842, 210 3301847, 210 3833786

Fax 210 3802 864 • Site: <https://pamehellas.gr>

E-mail: pame@pamehellas.gr <https://x.com/PAMEhellas>

ΑΠΕΡΓΙΑ 1^η ΜΑΗ

Σύνταγμα 10:30πμ

**Βαδίζουμε το δρόμο
της ανατροπής ενάντια
στον πόλεμο και την
εκμετάλλευση**

ΑΠΕΡΓΙΑ 1^η ΜΑΗ 2026

**Καμία θυσία για τα κέρδη και τους πολέμους τους,
οργάνωση και αγώνας για την ανατροπή
του συστήματος της εκμετάλλευσης**

Την 1η Μάη του 2026 πιάνουμε το κόκκινο νήμα που συνδέει τους αγώνες της τάξης μας για “έναν κόσμο στο μπόι των ονείρων και των ανθρώπων”. Βαδίζουμε στον δρόμο της ανατροπής που χάραξαν οι ήρωες και πρωτοπόροι της ταξικής πάλης, από τους εργάτες του Σικάγο του 1886 μέχρι τους 200 κομμουνιστές που εκτελέστηκαν στην Καισαριανή την Πρωτομαγιά του 1944.

Τώρα είναι η ώρα να βγει με ορμή στο προσκήνιο η εργατική τάξη, να συγκρουστεί με την πολιτική του κέρδους, που εγκληματεί καθημερινά στους χώρους δουλειάς, τσακίζει μισθούς, εργασιακά και λαϊκά δικαιώματα, που σέρνει τον λαό στα σφαγεία του ιμπεριαλιστικού πολέμου.

Ρίχνουμε όλες μας τις δυνάμεις για την επιτυχία της απεργίας της 1ης Μάη, για να πλημμυρίσουν όλοι οι δρόμοι της χώρας με απεργούς, για να φτάσει σε κάθε εργαζόμενο και χώρο δουλειάς το ελπιδοφόρο μήνυμα της οργάνωσης, της αγωνιστικής ανάτασης και μάχης όπως εκφράστηκε στη μεγαλύτερη πανεργατική σύσκεψη που έχει πραγματοποιηθεί ποτέ στην Ελλάδα, στις 4 Απρίλη, στην Καισαριανή.

Η συμμετοχή 720 σωματείων, ομοσπονδιών, εργατικών κέντρων και πάνω από 2000 συνδικαλιστών έδειξε ότι υπάρχουν οι προϋποθέσεις οι εργαζόμενοι και τα συνδικάτα τους να βάλουν τη δική τους σφραγίδα και να καθορίσουν προς όφελός τους τις εξελίξεις. Για να μπει η εργατική τάξη μπροστά στην οργάνωση ενός μεγάλου και μαχητικού πανελλαδικού κινήματος για την ανατροπή της αντεργατικής - αντιλαϊκής πολιτικής.

140 χρόνια από τον ξεσηκωμό των εργατών που σφράγισε την πάλη για το 8ωρο, ο αγώνας στις σύγχρονες συνθήκες για τη μείωση του εργάσιμου χρόνου, για 7ωρο - 5ήμερο - 35ωρο, δεν είναι ουτοπία. Είναι σύγχρονη, ρεαλιστική και απολύτως αναγκαία διεκδίκηση, εμπνευσμένη από τις μεγάλες αγωνιστικές παραδόσεις της εργατικής τάξης και από τις δυνατότητες του καιρού μας.

Σε μια περίοδο που η παραγωγικότητα της εργασίας, η επιστήμη, η τεχνολογία και η ανάπτυξη της Τεχνητής Νοημοσύνης έχουν φτάσει σε πρωτόγνωρα, αδιανόητα για άλλες εποχές επίπεδα, δεν μπορεί να χωρά ούτε ως σκέψη ο εργαζόμενος να ζει με εξάντληση, ανασφάλεια και ατέλειωτες ώρες δουλειάς.

Οι τεράστιες δυνατότητες που παράγουν η ανθρώπινη εργασία, η επιστημονική γνώση και η τεχνολογική πρόοδος πρέπει να σημαίνουν λιγότερη δουλειά, μεγαλύτερους μισθούς, περισσότερο ελεύθερο χρόνο, καλύτερη και ποιοτική ζωή και όχι μεγαλύτερη ένταση της εκμετάλλευσης και πόλεμοι για την αύξηση των κερδών των επιχειρηματικών ομίλων.

Συνεχίζουμε με την απεργία της Πρωτομαγιάς τον αγώνα ενάντια στην ΕΕ, το NATO, τους επιχειρηματικούς ομίλους, την κυβέρνηση της ΝΔ και τα κόμματα του ευρωατλαντισμού που επιτίθενται ανοιχτά στα δικαιώματά μας, επιβάλλοντας 13ωρα, διευθέτηση του χρόνου εργασίας, ελαστικά ωράρια και εντατικοποίηση στα πλαίσια της πολεμικής οικονομίας.

Ενώ δίνουν “ψίχουλα” για τον κατώτατο μισθό, κοροϊδεύουν με τα διάφορα pass και η ακρίβεια τσακίζει το πορτοφόλι της λαϊκής οικογένειας, την ίδια στιγμή τα κρατικά ταμεία γεμίζουν από άμεσους και έμμεσους φόρους από την αύξηση στα καύσιμα και στα παράγωγά τους σαν συνέπεια του πολέμου. Λεφτά που χρησιμοποιούνται για να χρηματοδοτήσουν την περαιτέρω εμπλοκή της χώρας στον πόλεμο, τις φοροαπαλλαγές και τα προνόμια των επιχειρηματικών ομίλων. Δίνουν 7 δις ευρώ το χρόνο για το NATO που δεν έχουν σχέση με την άμυνα της χώρας, με τα 800 δις της ΕΕ για την πολεμική της προετοιμασία.

Δεν θα πληρώσουμε εμείς τα σπασμένα του πολέμου τους! Δεν χωρά καμία υπομονή, καμία αναμονή, κανένas συμβιβασμός και ανοχή με αυτήν την κατάσταση. Δυναμώνουμε τον αγώνα παντού, για αυξήσεις στους μισθούς, για Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, για σταθερό ημερήσιο χρόνο εργασίας, για κατάργηση των φόρων στα είδη πλατιάs λαϊκής κατανάλωσης, στην ενέργεια και στα καύσιμα.

Να σταματήσει τώρα κάθε εμπλοκή της χώρας μας στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο ΗΠΑ - Ισραήλ στη Μέση Ανατολή, να επιστρέψουν όλες οι στρατιωτικές αποστολές που βρίσκονται εκτός συνόρων, να κλείσουν τώρα οι βάσεις των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ. Δε θα περιμένουμε πότε θα έρθει η σειρά του λαού μας, ούτε θα γίνουμε θύτες άλλων λαών, συμμετέχοντας στη σφαγή των λαών της Παλαιστίνης, του Ιράν, του Λιβάνου.

Τιμάμε την Εργατική Πρωτομαγιά και τους νεκρούς της τάξης μας!

Με οργάνωση και αγώνα απέναντι στην εγκληματική πολιτική του κέρδους! Καμία εμπιστοσύνη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην κυβέρνηση της ΝΔ και στα κόμματα που στηρίζουν την πολιτική της εκμετάλλευσης και του πολέμου.

Κανένas παλιός ή νέος κυβερνητικός μεσσίας δεν πρόκειται να σώσει τον λαό και τους εργαζόμενους. Η σταθερότητα του συστήματος της εκμετάλλευσης σημαίνει αστάθεια, ανασφάλεια, φτώχεια και νέα βάρη για τον λαό.

Σημαίνει μπόχα και δυσωδία που αναδίδεται από το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ, που φέρει τη σφραγίδα της κυβέρνησης της ΝΔ και της ΕΕ. Δεν είναι ούτε εξαίρεση ούτε “παραστράτημα”. Είναι το αποτέλεσμα της ΚΑΠ, που ξεκληρίζει τους βιοπαλαιστές αγρότες, συγκεντρώνει τη γη και την παραγωγή σε όλο και λιγότερα χέρια, γεννά ρουσφέτια, διαφθορά και εξαγορά συνειδήσεων. Αυτή είναι η “κανονικότητά τους”, να ματώνει ο λαός και να θησαυρίζουν οι λίγοι.

Αντίστοιχο βρώμικο είναι και το σκάνδαλο που αποκαλύφθηκε ξανά με τα ευρωπαϊκά προγράμματα που “αξιοποιεί” η ηγεσία της ΓΣΕΕ, σε συντονισμό με την κυβέρνηση και τους εργοδότες ώστε να αναπαράγεται ο εργοδοτικός και κυβερνητικός συνδικαλισμός στα συνδικαλιστικά όργανα με αντάλλαγμα τη στήριξη της αντεργατικής πολιτικής.

Οι μεγάλοι απεργιακοί αγώνες του προηγούμενου διαστήματος δείχνουν τη μοναδική διέξοδο, τον δρόμο της οργανωμένης πάλης, της αλληλεγγύης των λαών και της σύγκρουσης με την πολιτική που θυσιάζει τις ανάγκες των πολλών για τα κέρδη των ομίλων.

Η απεργία στις 6 Φλεβάρη, με τους λιμενεργάτες να συντονίζονται σε 20 λιμάνια, σε 7 χώρες, φωνάζοντας αποφασιστικά ότι “Οι λιμενεργάτες δεν δουλεύουμε για τον πόλεμο”. Η απεργιακή απάντηση των ναυτεργατών, που πάλεψαν για τον ασφαλή επαναπατρισμό των συναδέλφων τους από τις εμπόλεμες ζώνες. Η απεργία στον κλάδο Τροφίμων και Ποτών, για να μη ζήσουμε άλλες “Βιολάντες”, για να μη μετράμε άλλους νεκρούς και σακατεμένους στους χώρους δουλειάς.

Αυτός είναι ο δρόμος που διαλέγουμε και αυτόν θα συνεχίσουμε πιο αποφασιστικά. Με ακόμα μεγαλύτερη μαζικοποίηση των σωματείων. Με οργάνωση σε κάθε χώρο δουλειάς. Με δημιουργία νέων σωματείων εκεί όπου η εργοδοσία θέλει τους εργαζόμενους ανοργάνωτους, φοβισμένους και σιωπηλούς. Με πιο δυνατά συνδικάτα δίνουμε τη μάχη για να αλλάξουν οι συσχετισμοί στο εργατικό - συνδικαλιστικό κίνημα υπέρ των εργαζομένων, απέναντι στον εργοδοτικό και κυβερνητικό συνδικαλισμό.

Για συνδικάτα εργατών και όχι των εργοδοτών! Για να απαλλαγεί η εργατική τάξη από τους εργατοπατέρες που έκαναν το συνδικαλιστικό κίνημα σκαλοπάτι για καριέρες, προνόμια, όπως ο εκατομμυριούχος πρόεδρος της ΓΣΕΕ και ο συνδικαλιστικός μηχανισμός ΠΑΣΟΚ - ΝΔ - ΣΥΡΙΖΑ/Νέα Αριστερά που τον στηρίζει. Έχει την υπογραφή τους η κατάπτυστη “κοινωνική συμφωνία” κυβέρνησης, ΣΕΒ και ηγεσίας της ΓΣΕΕ δεν είναι τίποτα άλλο παρά άλλη μία ταφόπλακα στις συλλογικές διαπραγματεύσεις, στις κλαδικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας και στα δικαιώματα των εργαζομένων.

Οι εργαζόμενοι δεν έχουν τίποτα καλό να περιμένουν από την ισόβια αυτή ηγεσία της ΓΣΕΕ. Λογαριάζουν όμως χωρίς το αληθινό εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα που ανασυντάσσεται, αλλάζει συσχετισμούς και αποκτά κοινό βηματισμό με το κίνημα της αγροτιάς, των αυτοαπασχολούμενων, της νεολαίας. Που δίνει σημαντικές και ελπιδοφόρες μάχες απέναντι σε κυβέρνηση και αφεντικά.

Όπως έδειξε και το πρόσφατο Συνέδριο της ΓΣΕΕ, μέσα στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα εκφράζονται διαχρονικά δυο κόσμοι.

Από τη μια οι συμβιβασμένες πλειοψηφίες στη ΓΣΕΕ και στην ΑΔΕΔΥ, συνολικά οι δυνάμεις του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού που έχουν πάρει διαζύγιο με τα προβλήματα και τις αγωνίες των εργαζομένων. Αυτοί που έβαλαν πλάτη για να υπονομευτούν ιστορικές κατακτήσεις όπως το 8ωρο και η Εθνική Συλλογική Σύμβαση. Αυτοί που καλλιεργούν την πτοπάθεια και τη μοιρολατρία με σκοπό να ενισχύσουν τη γραμμή του κοινωνικού εταιρισμού. Την αντίληψη δηλαδή ότι οι εργαζόμενοι έχουν τα ίδια συμφέροντα με τους εκμεταλλευτές τους, τα παράσιτα – ιδιοκτήτες των επιχειρηματικών ομίλων. Ότι πρέπει να θυσιάσουν για τα κέρδη και τους πολέμους τους στο όνομα των “εθνικών στόχων” που υπηρετεί μόνο τα συμφέροντα των καπιταλιστών.

Από την άλλη το ταξικό κίνημα, το ΠΑΜΕ που εκφράζεται από τη δράση χιλιάδων πρωτοπόρων συνδικαλιστών στους χώρους δουλειάς, εκατοντάδων σωματείων που δεν συμβιβάζονται με τη λογική του μικρότερου κακού, με τη μοιρολατρία και την ανάθεση. Πρωταγωνιστούν στη δύσκολη πορεία οργάνωσης της εργατικής τάξης στα σωματεία, στην οργάνωση της πάλης για τα συμφέροντά της, μακριά από το δηλητήριο του κοινωνικού εταιρισμού και της ταξικής συνεργασίας. Πρωταγωνιστούν στην προσπάθεια για να αλλάξουν οι συσχετισμοί δύναμης και να ισχυροποιηθεί το ρεύμα αμφισβήτησης της κυρίαρχης πολιτικής ενάντια στο σύστημα του πολέμου και της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.

Αυτό το ελπιδοφόρο βήμα της ενίσχυσης της αντιμονοπωλιακής – αντικαπιταλιστικής γραμμής πάλης μέσα στο οργανωμένο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα εκφράζει και η αλλαγή του συσχετισμού δύναμης σε εκατοντάδες σωματεία, μεγάλες Ομοσπονδίες και Εργατικά Κέντρα, στα Συνέδρια της ΑΔΕΔΥ και της ΓΣΕΕ.

Στους δρόμους του αγώνα καταγράφεται ο πραγματικός συσχετισμός δύναμης, εκεί που οι εργαζόμενοι για άλλη μια φορά θα απομονώσουν τους εργατοπατέρες πλημμυρίζοντας τις απεργιακές συγκεντρώσεις των συνδικάτων. Σε αυτές έχουν θέση όλα τα συνδικάτα που προβληματίζονται και αγωνιούν, που δεν συμβιβάζονται με τη σαπίλα του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού. Γιατί εκεί κρίνεται ο καθένας. Στους χώρους δουλειάς και τους κλάδους, στο δρόμο του αγώνα. Εκεί δοκιμάζονται οι ιδέες. Εκεί γεννιέται η ελπίδα, εκεί δυναμώνει η πραγματική ανατροπή.

Εμπνεόμαστε από τους μεγάλους ταξικούς αγώνες του παρελθόντος και δίνουμε υπόσχεση στους αγώνες του μέλλοντος, να κάνουμε ό,τι περνά από το χέρι μας ώστε η εργατική τάξη να σταθεί στο ύψος της ιστορικής της αποστολής. Να δυναμώσει τον αγώνα, να συγκρουστεί με την εξουσία του κεφαλαίου, να σπάσει οριστικά τα δεσμά της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο και να ανοίξει τον δρόμο για μια κοινωνία χωρίς φτώχεια, πολέμους, αδικία και καταπίεση.

ΖΗΤΩ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ!
ΖΗΤΩ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ!

**Όλες και όλοι στις απεργιακές
συγκεντρώσεις των Συνδικάτων**

- στην Αθήνα, στις 10:30πμ, στο Σύνταγμα**
- στη Θεσσαλονίκη, στις 10.30πμ,
στο άγαλμα Βενιζέλου**